

**מיומנו של ילד בן 9 "אחד הטרדנים שלנו"
בלוויית הערות האפוטרופסית בת ה-12 של
עיונים במורשתו של קורצ'אק, חוברת מס' 1, עמ' 87-88
תרגום: אורי אורלב**

אני הייתי רוצה להיות נגר, וכאשר אתפוגו למסע, אוכל לעשות ארגון, ובארגון אני דברים שונים ובגדים ואכל. ואקנה חרב ורובה. אם יתנפלו עלי חיות טורפות, אתגונן. אני אוהב נורא את הלח, אבל לא אתחתן עם ילדה מבית היתומים.

הערת האפוטרופסית: גם הלח אוהבת אותך, אבל לא מאוד, כי אתה שובב. מדוע אינך רוצה להתחתן עם ילדה מהמוסד שלנו?

אני לא רוצה לקחת אחת מהמוסד שלנו, מפי שאני מתבייש. כאשר אתפוגו לדך, בשביל לגלות חלק מהעולם, אז אני אלמד לשחות אפילו באוקיינוס. אסע לאמריקה, אעבד קשה. אשתכר כסף. אקנה מכונית ואעבר במכונית שלי בכל אמריקה. אבל בהתחלה אסע אל האנשים הפראים ואחיה שם שלושה שבועות. לילה טוב.

הערת האפוטרופסית: לילה טוב. ואולי תכתב מכתבים?

אני ר' דברנו על איך שהיה לנו בבית. אני אמרתי שאבא שלי היה חיט, ואבא של ר' היה סנדלר. ועכשו אנחנו פה כמו בבית סהר. כי אנחנו לא בבית, וכאשר מישהו אין לו אבא ואמא, אז החיים לא שונים כלום. אני ספרתי שאבא היה שולח אותי להביא כפתורים ואבא של ר' שלח אותו להביא מסמרים וכו' הלאה. כי שכחתי.

הערת האפוטרופסית: כתב ברור יותר.

הנה כך יהיה הדבר. כשאחזר מהמסע, אז אני אתחתן. אבקש ממך לנעץ לי, האם עלי להתחתן עם דורה, עם הלח או עם מאנה. כי אני לא יודע את מי לקחת לאשה. לילה טוב.

הערת האפוטרופסית: דורה אמרה שאתה נזלן. מאנה לא מסכימה, והלח צחקה.

הלא אני לא בקשתי בשביל לשאל אותך, רק את מי אני אוהב. עכשו אני מצטער וגם מתבייש. הלא אני רק כתבתי את מי אני אוהב. מה יהיה עכשו? הלא אני מתבייש לגשת אליהן. בבקשה לומר לי ליד איזה שלחן עלי לשבת כדי להתנהג יפה, וכתבי איזה אגדה ארכה ובבקשה לא להראות לשום איש, כי אני פוחד הרבה לכתב. ואני מאוד רוצה לדעת איך נראה אוסטרלי, איך הם נראים.

הערת האפוטרופסית: אם הן לא מתבישות, אז גם אתה אל תתבייש. אי-אפשר לכתב אגדות בפנקס קטן. אם יסכימו, שב ליד השלחן השלישי, אשתדל להראות לך אוסטרלי. לא אראה לאיש את היומן שלך.

אני חושב שלהיות בן שתיים עשרה, זה יהיה אשר גדול בשבילי, כשאצא לדך אז אני אפרד מכלם. לא יודע מה לכתב.

הערת האפוטרופסית: אמרת שיש לך כל כך הרבה דברים לכתב, שאינך יודע אם יספיק לך המקום, ועכשו אינך יודע מה לכתב.

בבקשה לנעץ לי, כי יש לי צער נורא ואין לי מצפון טהור. למשל, בשעור אני לא יודע למה, אבל תמיד יש לי בראש עברה אחת, ואני פוחד לעשות את העברה הזאת. אבל אני לא רוצה לעשות לבלם צער ואני משתדל עד כמה שאני יכול להיות יותר טוב. לא לחשב על העברה הזאת. אני חושב לצאת למסעות. לילה טוב.

הערת האפוטרופסית: יפה עשית שכתבת לי. אדבר איתך ואיעץ לך. אבל אל תעלב כשאני אומר משהו.

אני כבר מתנהג טוב יותר. אני מתנדד עם ג' והוא תקן אותי. ואני משתדל מאוד, ומדוע אני צריך

ישראל קונסיל קוראם קורבאק
اسرائيل تقرا كورنشاك

לצאת רק כל שבועים? הלא אני כמו כלם, ומדוע הם טובים ממני? והם יוצאים כל שבוע, ואני כל שבוע שני. אני רוצה להיות כמו כל הילדים. סבתא בקשה שאבוא כל שבוע ואני מתבייש לומר שאני לא יכול.

הערת האפוטרופסית: אתה יודע מדוע אסור לך לצאת כמו כלם. אני אבקש אבל מפקפקת אם זה יצליח.

בין כך ובין כך כבר היה לי צער רב, שזרקו שאותי מבית הספר, אבל חשבו לזרק אותי גם מבית היתומים. אם לא יקבלו אותי בבית הספר, ועכשו שוב אני הולך לבית הספר. כבר אני יודע 35 עמים. יש לי ספר על מסעות, ספר אמתני. אני מאוד רוצה שתהיה לי קפסה. בבקשה להשיב.

הערת האפוטרופסית: אחפש ואשתדל להשיג קפסה, ואתן לך. תוכל לכתב לי, למה תשמש לך הקפסה?

לי הקפסה הזאת מאוד נחוצה, כי יש לי הרבה דברים: גם מכתבים, גם ספרונים והרבה מאוד דברים נחוצים. עכשו כבר אני לא מתנדד עם אף אחד, כי אין לי עם מי להתנדד. האם פאשר הפנקס הזה יגמר אני אקבל פנקס אחר? אני לא כתבתי יפה, כי אני כותב על שתי שורות. אכתב את הכל, אכתב את הצער שלי ומה עשיתי רע. מה שאני חושב ודברים שונים. הרבה מאוד דברים מענינים יש לי לרשם.